

Broj: X-KŽ-08/645-1
Sarajevo, 21.05.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću Apelacionog odjeljenja Odjela II za organizovani kriminal, privredni kriminal i korupciju, sastavljenom od sudije dr. Miloša Babića, kao predsjednika vijeća, te sudija Meddžide Kreso i Hilme Vučinića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog saradnika Igora Dubaka, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Smoljan Željka, zbog krivičnog djela Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2, u vezi sa krivičnim djelom neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), odlučujući o žalbi branioca optuženog Smoljan Željka, advokata Fahrije Karkina, od 11.02.2010. godine, izjavljenoj protiv presude Suda Bosne i Hercegovine broj X-K-08/645-1 od 26.01.2010. godine, na sjednici održanoj u prisustvu branioca optuženog advokata Fahrije Karkina, a u odsustvu uredno obaviještenih optuženog Smoljan Željka i tužioca Tužilaštva BiH, Bože Mihajlovića, na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku BiH (ZKP BiH), dana 21.05.2010. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Odbija se, kao neosnovana, žalba branioca optuženog Smoljan Željka, advokata Fahrije Karina, pa se presuda Suda BiH broj X-K-08/645-1 od 26.01.2010. godine **potvrđuje u cijelosti**.

O B R A Z L O Ž E N J E

Presudom Suda BiH broj X-K-08/645-1 od 26.01.2010. godine optuženi Smoljan Željko oglašen je krivim, da je na način opisan u izreci navedene presude, počinio krivično djelo Organizovani kriminal iz člana 250. stav 2, u vezi sa krivičnim djelom neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH.

Za navedeno krivično djelo Sud mu je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine, s tim da se u izrečenu kaznu zatvora, a shodno članu 56. KZ BiH, uračuna vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 30.05.2009. godine do 26.01.2010. godine.

Istom presudom, a na osnovu člana 110. i 111. KZ BiH određeno je da se od optuženog oduzme ukupna imovinska korist u iznosu od 10.575,00 eura i 61,00KM, pribavljena izvršenjem krivičnog djela, dok je na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, optuženi oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka, te je određeno da isti spadaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude, žalbu je izjavio branilac optuženog, advokat Fahrija Karkin, zbog odluke o izrečenoj krivičnopravnoj sankciji, sa prijedlogom da Apelaciono vijeće istu uvaži i preinači prvostepenu presudu na način da optuženom izrekne kaznu u manjem vremenskom trajanju od izrečene.

U žalbi se navodi, kako je prvostepeno vijeće prestrogo odmjerilo kaznu za počinjeno djelo ne cijeneći u dovoljnoj mjeri sve olakšavajuće okolnosti utvrđene na strani optuženog. S tim u vezi, branilac ističe, da priznanje krivnje od strane optuženog, u ranoj fazi postupka, treba cijeliti kao doprinos brzom i ekonomičnom završetku ovog složenog predmeta. Također, aktom priznanja, prema navodima odbrane, optuženi je izrazio bezrezervno kajanje za počinjeno krivično djelo i posljedice istog. U daljem dijelu žalbe, branilac se osvrće i na teško porodično stanje optuženog, te cijeneći sve navedeno, smatra da bi se pažljivom procjenom svih okolnosti moglo doći do zaključka o izricanju kazne zatvora u manjem vremenskom trajanju, te da bi se i na taj način postigla svrha kažnjavanja kako sa aspekta generalne tako i sa aspekta specijalne prevencije.

Tužilac Tužilaštva BiH, nije dostavio odgovor na predmetnu žalbu.

Sjednica Apelacionog vijeća, održana je dana 21.05.2010. godine, u skladu sa odredbama člana 304. ZKP BiH. Navedeni član u stavu 4. propisuje da nedolazak stranaka i branitelja koji su uredno obaviješteni ne sprječava održavanje sjednice vijeća, pa je u skladu s tom odredbom i održana sjednica, obzirom da uredno obaviješteni optuženi Smoljan Željko i tužilac Tužilaštva BiH, Božo Mihajlović, nisu pristupili istoj. Na sjednici Apelacionog vijeća, branilac optuženog, advokat Fahrija Karkin, je ukratko izložilo žalbene prigovore, te se izjasnio da u cijelosti ostaje kod navoda iz podnesene žalbe.

Nakon što je ispitalo pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda, Apelaciono vijeće je odlučilo kao u izreci iz razloga koji slijede.

Naime, prvostepenom presudom optuženi Smoljan Željko oglašen je krivim za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 2, u vezi sa krivičnim djelom neovlašten promet opojnim drogama iz člana 195. KZ BiH, pa mu je Sud, primjenom navedenih zakonskih odredbi, te primjenom članova 39., 42., 48. i 49 KZ BiH, za isto izrekao kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) godine dana. Pri tome je prvostepeni sud našao da priznanje izvršenja krivičnog djela, izraženo kajanje optuženog, kao i porodične prilike (loše zdravstveno stanje njegove

supruge), imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, pa mu je primjenom člana 49. tačka b) ZKP BiH i člana 50. stav 1. tačka b) istog zakona, izrekao kaznu zatvora ispod granice propisane zakonom, za koju je našao da predstavlja kaznu kojom će se u konkretnom slučaju ostvariti svrha kažnjavanja, kako sa gledišta specijalne, tako i sa gledišta generalne prevencije.

Imajući u vidu težinu predmetnog krivičnog djela (neovlašćen promet opojnim drogama učinjeno u vidu organizovanog kriminala iz čl. 250. st. 2. KZ BiH, sa predviđenom kaznom zatvora najmanje pet godina), te navedenu otežavajuću okolnosti koja se izražava kroz raniju osuđivanost za istovrsno krivično djelo (specijalni povrat), ovo vijeće nalazi da je neosnovana žalbena tvrdnja da je prvostepeno vijeće, izričući kaznu zatvora ispod zakonom propisanog minimuma, optuženom prestrogo odmjerilo kaznu za predmetno krivično djelo. Žalbeni prigovor da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio sve olakšavajuće okolnosti, te da je precijenio datu otežavajuću okolnost, ovo vijeće smatra neutemeljenim i primjećuje da je prvostepeni sud navedenim olakšavajućim okolnostima pridao izuzetan olakšavajući karakter, pogotovo ako se ima u vidu da je priznanje optuženog uslijedilo tek na glavnom pretresu, te da je optuženi ranije kažnjavan za istovrsno krivično djelo, pa je stoga žalbu branioca optuženog valjalo odbiti kao neosnovanu.

Iz svih navedenih razloga, a na osnovu člana 310. stav 1. u vezi sa članom 313. ZKP BiH, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar:

Igor Dubak

Predsjednik vijeća

Sudija:

Dr Miloš Babić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.